

ΚΡΑΤΙΚΗ
 ΟΡΧΗΣΤΡΑ
 ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1965

Χαρήτε
τὴ θάλασσα
μὲ μαγιώ..

majorca

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Athénée

Ἄντι Τσιτσόπουλοι

2

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1965 - ΩΡΑ 8.30' Μ.Μ.

1^Η ΘΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
DESIRE Ν'ΚΑΟΥΑ
(ΠΙΑΝΟ)

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1965

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Συμφωνία ἀριθ. 33 K.V. 319 W. A. MOZART

- I. Allegro assai
- II. Andante moderato
- III. Minuetto
- IV. Allegro assai

2. Concerto dell' estate ILD. PIZZETTI

(Συναυλία τοῦ θέρους)

- I. Mattutino (Ἑωθινόν)
- II. Notturmo (Νυκτερινόν)
- III. Gagliarda e finale

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα R. SCHUMANN

σὲ Λάβλασ., op. 54

- I. Allegro affettuoso - Andante espressivo - Tempo primo
- II. Intermezzo (Andantino grazioso)
- III. Allegro vivace

Σολίστ: DESIRE Ν' ΚΑΟΥΑ

DESIRE N'KAOUA

Α' Βραβείο στον Διαγωνισμό CASELLA της 'Ακαδημίας της Σιέννα.
Α' μεγάλο Βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό της Γενεύης.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντίνη στο 'Αλγέρι, στις 13 'Ιουνίου 1933 και σε ηλικία πέντε χρόνων άρχισε να μελετά πιάνο με τον GONTRAN DESSAGNES. Τò 1946 γράφτηκε στο 'Ωδείο της πόλεως, στην τάξη του MAURICE GALABERT και δύο χρόνια αργότερα, τον 'Ιούλιο του 1948, πήρε το πρώτο βραβείο στο πιάνο. Τόν 'Οκτώβριο του 1948 γράφτηκε στο CONSERVATOIRE του Παρισιού, στην τάξη του LAZARE LEVY και κατόπιν της LUCETTE DESCAVES. Τò 1952 αποφοιτά με πρώτο βραβείο.

'Από τότε περιοδεύει και δίνει Συναυλίες σε όλη την Εύρώπη.

Ένας άκμαίος κλασικισμός προβάλλει μέσο άπό αυτό τό έργο πού, γραμμένο σέ ηλικία μόλις 23 ετών, άποτελεί, μέ τήν σσφά οργανωμένη δομή του και τό χυμώδες περιεχόμενο, μίαν άπό τίς επιδεικναιώσεις τής εκπληκτικά πρώιμης ώριμότητος του φαινομένου W. A. Mozart. Τά δύο άκραία μέρη, τό πρώτο και τό τέταρτο, είναι πλουτισμένα μέ τόση ευφορίαν ιδεών, πού σάν μόλις νά χωρή στά συνθήη δρια τής κλασσικής μορφής.

Άλλά, βέβαια, τό «Ύφος εποχής» καθ' έαυτό, ως φραστική διατύπωση, διατρέχει, καθώς ήταν φυσικό, όλόκληρο τό έργο, άρχίζοντας άπό τό κύριο θέμα του πρώτου μέρους, τυπικά χαρακτηριστικό στήν έναλλαγή του τής σιγουριάς και του παιγνιώδους δισταγμού, δηλωτικό ένός κόσμου άνετου άκόμη και στήν προσποίησή του και, πάντως, άνύποπτου. Άνάλατρο, μελωδικά και όρχηστρικά, τό δεύτερο θέμα του μέρους αυτού, φέρνει πιδ καθαρό τόν τόνο τής άδιατάρακτης άμεριμνησίας, πού τήν ακολουθούν, σέ λίγο, οι φωτισκιάσεις μιάς πλούσιας θεματικής ανάπτυξεως και επεξεργασίας. Κατά τήν πλοκή του πρώτου αυτού μέρους, άκούγεται και ένα μοτίβο πού επρόκειτο νά χρησιμοποιηθή, μετά δέκα έτη, στό Finale τής 41ης Συμφωνίας, τής γνωστής μέ τήν έπωνυμία του «Διός». Τό δεύτερο μέρος, έμπιστευμένο κυρίως στά έγχορδα, μέ μικρές παρεμβάσεις των πνευστών σέ παληό άντιστικτικό ύφος, είναι μία στυλιζαρισμένη έκφραση, άπό όπου αναδίδεται ή σοβαρή εδγένεια και ή λεπτότης μιάς μελαγχολίας διακριτικής, πού σά νά μή θέλει όλόκληρη ν' άποκαλυφθή. "Υστερ' άπό τό Minuetto μέ τίς άδρές, σαφείς γραμμές, τό Finale εισέρχεται μέ ένα θέμα πού προαγγέλει έκείνο άπό τό Finale του Μπετοβενικού 2^{ου} Κοντσέρτου γιά πιάνο, όπως μιά άλλη φράση, άργότερα, δείχει μίαν όχι μακρυνή συγγένεια μέ κάποια του 5^{ου} Κοντσέρτου και, επίσης, του «Έγκμοντ». "Ομως, οι όμοιότητες αυτές, όσο και όπως ύφίστανται, έπισημαίνουν όσο και οι όσες άλλες τέτοιες, τήν καταγωγή αλλά και τήν άπόσταση εκείνου πού ένεκαινίασε τήν μουσικήν ιδεολογία του ρομαντισμού άπ' έκείνου πού ένεφύσησε τό πνεύμα τής ζωής και τήν χάρι του πνεύματος, στό τελειωμένο άπό τόν Haydn σόμα του κλασσικισμού.

Τέλος, παρά τίς κάποιες πνοές άπό ένα Ιταλικόν ύφος πού διαπερνούν, αλλά, πάντως, σχεδόν σιγμιαία, τό πρώτο και τό τέταρτο μέρος, όλόκληρη ή Συμφωνία αυτή παραμένει ένα έργο κλασσικού γερμανικού χαρακτήρος.

ANT. K. ΛΑΒΔΑΣ

ILD. PIZZETTI

CONCERTO DELL'ESTATE (ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ)

Ό Ildebrando Pizzetti έγεννήθη στήν Πάρμα τό 1880. Έσοπούδασε στό έκεί 'Ωδειον και άφου διετέλεσε καθηγητής και κατόπιν διευθυντής (1918) του 'Ωδείου τής Φλωρεντίας, ό Πιτσέτι ανέλαβε τήν

διεύθυνται του Ώδείου του Μιλάνου. Σήμερα είναι ακόμη καθηγητής της συνθέσεως της Μουσικής Ἀκαδημίας της Santa Cecilia της Ρώμης και χωρίς ἀμφιβολία ἡ παιδαγωγική του δράσις ἐπηρέασε ὀλόκληρη τὴ νεώτερα γενεὰ τῶν Ἱταλῶν συνθετῶν.

Ὁ Πισσέττι ἀνήκει στοὺς πρωτοπόρους τῆς σύγχρονης ἰταλικῆς μουσικῆς. Ὅπως καὶ ὁ Μαλιπιέρο ἔχει ἐμβαθύνει στὴ μελέτῃ τῆς παλαιᾶς ἰταλικῆς πολυφωνίας τοῦ ΙΖ' καὶ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, στὴν ἀνάλυσι τῶν μαδριγαλίων καὶ τῶν φωνητικῶν συνθέσεων τοῦ Gesualdo da Venosa καὶ τοῦ Monteverdi.

Ἀπὸ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης τοῦ Πισσέττι εἶναι ἀκριβῶς ὁ φωνητικὸς χαρακτήρ τῶν θεμάτων του. Ὅλες σχεδὸν οἱ φράσεις του εἶναι φωνητικαὶ καὶ αὐτὸ ἔχει γιὰτὶ προορίζονται γιὰ τὴ φωνή, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ μελωδικοῦ καὶ τοῦ ρυθμικοῦ τῶν σχήματος. Τὰ θέματά του, πάντοτε πλατειά, εἶναι ἐπιδεικτικὰ σημαντικῆς ἀναπτύξεως, παρουσιάζονται μὲ μεγάλες γραμμὲς καὶ συχνὰ μὲ ἐπαναλαμβανομένους φθόγγους. Καὶ ὅταν ἀκόμη πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ ἓνα ὄργανον, αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι ὁ συνθέτης τὰ ἐτραγουῦσῃ προηγουμένως, «Φωνητικότης, τραγουδι - λέει ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ Πισσέττι: σὲ κάποια μελέτῃ του σχετικῇ μὲ τὸν Belini - εἶναι γενικὰ οἱ ἐσωτερικὲς ἰδιότητες τῆς μουσικῆς ἐκφράσεως».

Ὁ Πισσέττι παρουσιάζει στὴν καλλιτεχνικὴ του δημιουργία τρεῖς εὐδιάκριτες περιόδους. Στὴ πρώτη ἀπ' αὐτὰς ὕφισταται τὴν ἐπίδρασι τοῦ διασήμου Ἱταλοῦ ποιητοῦ D' Annunzio ὁ ὁποῖος τοῦ προμηθεύει τὰ ποιητικὰ κείμενα γιὰ τὶς ὄπερές του. Στὴ δευτέρα περίοδον ὁ Πισσέττι ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν Βίβλον καὶ γράφει μὲρικὰ ἀπὸ τὰ καλλίτερα τῶν ἔργα βιβλικῆς ὑποθέσεως. Κατὰ τὴν τρίτην περίοδον ὁ Πισσέττι στρέφεται πρὸς τὴν Ἱταλικὴν ἱστορίαν, ἣ ὅποια τοῦ παρέχει τὸ ὕλικόν γιὰ νὰ συνθέσῃ τὶς τελευταῖες του ὄπερες.

Ὁ Πισσέττι ὁμως ἐμφανίζεται ἐπίσης λυρικός καὶ φυσιολάτρης σὲ μερικὰ τῶν ἔργων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Concerto dell' Estate (Συναυλία τοῦ Θέρους). Τὸ ἔργον αὐτό, ὡς Συναυλία προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ποιητικὴν εἰκόνα τοῦ θέρους ἐνῶ ὡς Κοντσέρτο διατηρεῖ τὴν τριμερῆ μορφή τῶν παρεμπερῶν συνθέσεων. Παίρνει ὡς πρότυπον τὸ Concerto Grosso τοῦ Vivaldi καὶ ἰβίως τὸ πασίγνωστο Le quattro Stagioni (Οἱ Τέσσαρες Ἐποχῆς), ὁ συνθέτης ὁμως χρησιμοποιοῖ στὴ «Συναυλία τοῦ Θέρους» τὶς σύγχρονες ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης καὶ πλοῦσιαν ὀρχήστρα.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Concerto dell' Estate, τὸ Ἐωθινὸν (Mattutino), ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε κύρια θέματα, ἕκ τῶν ὁποίων τὰ τρία πρῶτα ἀκούονται εὐθὺς στὴν ἀρχή, σχεδὸν ταυτοχρόνως. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα ὡραιότατον καὶ συγκινητικώτατον σόλον τοῦ ἄρτου (τέταρτον θέμα), ἀκούεται τὸ πέμπτον θέμα ἀπὸ ὀλόκληρη τὴν ὀρχήστρα, γιὰ νὰ κλείσῃ μεγαλοπρεπῶς τὸ μέρος αὐτό. Τὸ δεύτερον κομμάτι, Νυκτερινὸν (Notturmo), ἀρχίζει μὲ μιὰ πλατειὰ μελωδίαν τῶν βιολιῶν χωρὶς συνοδείαν. Ὅλον τὸ ποιητικὸν αὐτὸ μέρος θὰ κλείσῃ μὲ ἓνα εἰδυλλιακὸν σόλον ποῦ παίζει τὸ φλάουτο. Τὸ τελευταῖον μέρος Gagliarda καὶ Finale εἶναι ἕνας ζωηρὸς παλαιὸς χορὸς.

Τὸ Concerto dell' Estate ἐγράφη τὸ 1928 καὶ ἐξετελέσθη, γιὰ πρώτη φορά, ἀπὸ τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Νέας Ἰόρκης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τσκανίνι, στίς 28 Φεβρουαρίου 1929.

R. SCHUMANN

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Σε Λά Ελασ., ορ. 54

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Σούμαν, τοῦ ὁποῦ τοῦ πρώτου μέρου (ἐπινομαζόμενο «Φαντασία») εἶχε ἤδη γραφτῆ τὸ 1841, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀριστούργημα, θεωρεῖται δὲ ἀπὸ τὰ ὀραιότερα, ἂν μὴ τὸ ὀραιότερο, ἀπὸ ἅλα τὰ περριφερῆ ἔργα ποῦ ἐγράφησαν μετὰ τὸν Μπετόβεν. Ἐντύπως κάνει κυρίως ἡ συμφωνικὴ ἐπεξεργασία τοῦ πρώτου μέρου τοῦ Κοντσέρτου, στὸ ὁποῖον οἱ κύριες ἰδέες ἐμφανίζονται συνεχῶς, ρυθμικῶς καὶ μετρικῶς μεταμορφωμένες κατὰ τὸν πῶ ποικίλο τρόπο. Τὸ μέρος τοῦ πιάνου εἶναι γραμμένο κατὰ τρόπον ποῦ νὰ διατηρῆ ἀπόλυτη ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ θεωρῆται ἀναπόσπαστο συμπλήρωμα αὐτῆς. Ὡς φόρμα δὲ ἔχει μεγάλη σχέση με τὸν κλασσικὸ τύπο τῆς σονάτας - ἀφοῦ μάλιστα παρεμβάλλεται στὸ πρώτο μέρος καὶ τὸ ὄνειρῶδες *Andante espressivo* - καὶ πλησιάζει πῶ πολύ στὴν ἀλήθεια ὁ ἀρχικὸς τίτλος τῆς «Φαντασίας». Τὸ δεύτερο μέρος, *Intermezzo*, διαφέρει ριζικῶς ἀπὸ τὰ καθιερωμένα ἀργὰ μέρη τῶν Κοντσέρτων ἐνῶ τὸ *Finale*, ποῦ θυμίζει τὴν μορφή τοῦ *Rondo*, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ μεγάλο πλοῦτο ἐνδιαφεροσῶν λεπτομερειῶν καὶ ἰδίως περιπλόκων ρυθμικῶν συνδυασμῶν.

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Σούμαν ἐξετελέσθη, γιὰ πρώτη φορὰ, ἀπὸ τὴν σύζυγο τοῦ συνθέτου Κλάρα, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1846 στὶς Συναυλίε τοῦ *Gewandhaus* τῆς Λειψίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Δευτέρα 21 Ἰουνίου 1965, ὥρα 8.30' μ.μ.

2^Α ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντῆς Ὁρχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολιστ: ΤΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

C. M. von WEBER: *Der Freischütz* (Εἰσαγωγή)

W. A. MOZART: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο, ἀριθ. 27, Κ. V. 595

A. DVORAK: «Συμφωνία τοῦ Νέου Κόσμου»

Εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 30, 25, 20 καὶ 15 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ», ὁδὸς Πανεπιστημίου 48, τηλ. 629.623, ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν, Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ἕως 1.30' μ. μ. καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Ταμεῖον Ὁδείου Ἡρώδου τοῦ Ἄττικου ἀπὸ τὸς 6 μ. μ.

58
33
91

5

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κολάσης Βύρων
'Αποστολίδης Τάσης
'Αργυροπούλου 'Ηλέκτρα
'Αβατάγγιλος Σπύρος
Γέροντας 'Αχιλλεύς
Δρακοπούλου Ειρήνη
Κασάρας Σωτήριος
Κεφαλάς Χριστόδουλος
Καρθάκος Κωνσταντίνος
Μαγειρόπουλος Δημήτρ.
Παπά - Μουτσεινίου Λ.
Παπόλας 'Αντώνιος
Πολίτης Σοφοκλής
Σίμσης Μιχαήλ
Τενεζάκης Θεόδωρος
Τόμπρας Σπύρος

10+3 Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κοφίνος Γουλιέλμος
Βολωνίης Σπύρος
Γαβριηλίδης Μιχαήλ
Δεληγιάννης Βάγιας
Δεσποτιδής Παντελής
Θωμαΐδης Κωνσταντίνος
Κλημοπούλου 'Αλκμήνη
Κορμασιούρας 'Ανδρέας
Μπατζάκη Αικατερίνη
Μώρος Θμιστοκλής
Μπόλος 'Ανδρέας
Σέττας Κωνσταντίνος
Χριστοδούλου Μιχαήλ

ΒΙΟΛΑΙ

Βαρδάκης 'Αριστόξενος
Βράδεμβουργ Σαμουήλ
Βατικιώτης 'Ιωάννης
Δούνια Γερτρούδη
Κινδύνης Γεώργιος
Παρουσιάδου 'Ελένη
Πρεστρώ Μάριος
Πουμπουριδής Γεώργιος

9 ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Γαρουφαλιάς Χρήστος
Βαβαγιάννης 'Ιωάννης
Βλαχόπουλος Κωνσταντ.
Κόκκορη Μαρία
Κυπραίος 'Αναστάσιος
Κοφίνο Γεώργιος
Κατσικάκης Τέλης
Μπενετάντος Κοσμάς
Ταχιάτης Σωτήριος

9 ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Τζουμάνης 'Αλέξανδρος
'Ιωάννου Παυαγιάτης
Κατσιφέρης 'Αναστάσιος
Μαργκογιαννάκης Χαράλ.
Ροδουσάκης 'Ανδρέας
Σαγιαδιδός Χρήστος
Συρογιαννόπουλος 'Ανδρ.

1 ΠΙΑΝΟ

Κυδωνιάτης Κωνσταντ.

1+1 ΑΡΠΑ

'Αράγκη Φιλοθέη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Rumpel Gunter
Παπαζήσης 'Ιωάννης
Τσιλιμπάρης Νικόλαος

ΟΜΠΟΕ

Chieulet Claude
Φορτούρας Ματθαίος

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

Νέτσης 'Ηλιος

ΚΛΑΡΙΝΑ

Φαραντάτος Χαράλαμπος
Κοντογιώργης 'Ιωάννης
Καρδάμης Θεόφιλος

ΚΛΑΡΙΝΟ ΒΑΣΣΟ

Στάϊκος Θεόδωρος

ΦΑΓΓΟΤΑ

Κακαρούγκας Χρήστος
Βρανίκας Χριστόφορος
Πουλής Δημήτριος

ΚΟΡΝΑ

Κάντζης Γεράσιμος
Κορατζίνος Νικόλαος
Μπότος Γεώργιος
Τσιριγιώτης Γεώργιος
Τζαφέστας Κωνσταντίνος
Χυτήρης Σπύρος

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Δημόπουλος Γεώργιος
Βορίσης Σταύρος
Κάφνης Δημήτριος
Μουτσεινίγος Σπύρος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Πυλαρινός Διονύσιος
Κοσκινιάς Νικόλαος

ΤΟΥΜΠΑ

Δημαρόγκωνας Νικόλαος

ΚΡΟΥΣΤΑ

'Αργυρόπουλος 'Απόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

'Αργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Βάγιας Σταύρος (Τρομπόνι)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)
Γιατράς Πολύδωρος (Βαθύχορδον)
Γιαλούρης 'Ιωάννης (Βιόλα)

Κύρου Κωνσταντίνος (Βιολοντσέλλο)
Καγκελάρη 'Ερση (Βιολι)
Μαγκλαράς Γεώργιος (Βιολι)
Μπετσάκος Χρήστος (Κρουστά)
Νομικός 'Εμμανουήλ (Κρουστά)

ΚΑΛΤΣΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΠΟΥΡΝΑΡΑ Α. Ε.

Ἡ πλέον ἐκσυγχρονισμένη Καλτσοβιομηχανία

Ἐφορέατε ποτὲ κάλτσα

“SMOOTH.. ;

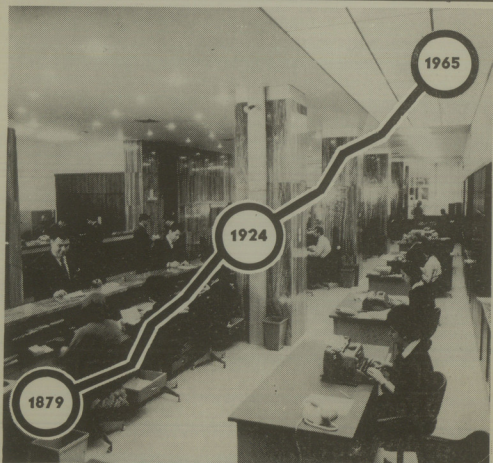
Ζητήστε την οὐτὰ καλὰ Καταστήματα

Ἡ μόνη νάυλον ἀνδρική φίνα κάλτσα τουαλέτας

Λεπτὴ — Δροσερὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

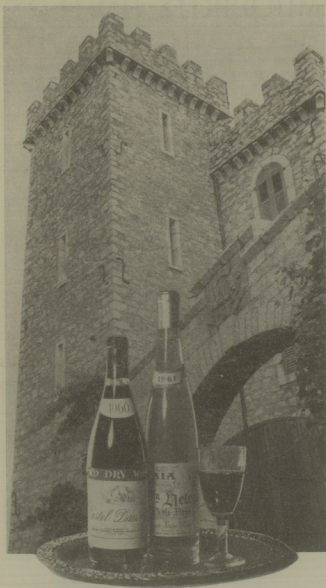
Η ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΕ
ΤΗΝ ΑΛΜΑΤΩΔΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΤΡΙΠΟΛΕΙ, ΣΠΑΡΤΗ, ΠΑΤΡΑ, ΛΑΡΙΣΗ, ΡΟΔΩ. ΥΠΟ ΙΔΡΥΣΗΝ
ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΔΑ.

MENTUP

**GRANDS
VINS ET
SPIRITUEUX
DE GRECE**

**LES FAMEUX
VINS DE TABLE
LES MEILLEURS
VINS GRECS**

SANTA HELENA
Blanc sec
CASTEL DANIELIS
Rouge
DEMESTICA
Blanc et Rouge

ACHAÏA - CLAUSS

SOCIETE VINICOLE

MAISON FONDEE EN 1861

B.P. 35, PATRAS-GRECE

Lors de votre séjour à Patras, ne manquez pas de nous rendre visite. Dégustation gratuite.